

VENTAS UPE

PĀRGĀJIENIEM
ŪDENS TŪRISMAM
ATPŪTAI

dabas pārgājienu maršruts, 2 pastaigu
maršruti, upes ģeoloģija, flora un
fauna, padomi laivotājiem,
SUPotājiem, makšķerniekiem un
dabas vērotājiem

MARŠRUTI

- - - dabas pārgājienu maršruts
- - - pastaigu maršruts Pārventā
- - - pastaigu maršruts 2,4 km
- - - SUP maršruts
- - - maršruts laivām
- - - Kuldīgas pilsētas teritorija

VECKULDĪGAS
PILSKALNS

PILSKALNA iela

VENTA

P108

VIRKAS iela

TEHNIKAS iela

PILĒNĒS iela

VENTSPILS iela

SŪLISU iela

KULDĪGA

LIEPĀJAS iela

LIEPĀJAS iela

MUCENIEKU iela

DŽIRNAU

Aleksupīte

SŪRU iela

SŪRU iela

BAZINĀCAS iela

KALNA iela

JELGAVAS iela

STENDĒS iela

STENDĒS

MĀRTINSALA

VENTA

PUTNUDĀRZS

KRASTA iela

KRASTA iela

KRASTA iela

KRASTA iela

KRASTA iela

Ventas rumbā

SVEICIENS PIE UPES!

Ja cilvēku kājas to taku nemīs, tā pazudīs. Daba paņems to atpakaļ. Šajā mazajā krājumā apkopotas zinību drupatas tiem, kam ir vēlēšanās izjust Ventu Kuldīgā.

Mūsdienās ne vienmēr cilvēku likteņi ar upi saistīti tik spēcīgi kā senāk, gadu tūkstošiem ritot.

Upes, sava zirga, bultas skrējiena un vēršanas ugnī sajūta mūsu daba ir dzīlāk nekā televizoru jūras un hamburgeru kalni. Tāpēc arī izskan aicinājums aizbēgt no visa un visiem un ielīst tur, kur vēsturiski iegūt varēja visvairāk. Šeit piedāvājam ar citu skatu aplūkot Ventas krastus Kuldīgas teritorijā.

Paldies, ka uzticaties!

Māris Olte

ŠIS IZDEVUMS

Izdevums sagatavots projekta “Ainava pilsētā” (UrbanLinks 2 Landscape – UL2L) ietvaros.

Izdevējs: Kuldīgas novada pašvaldība
Satura veidoja: Māris Olte, Vilnis Skuja,

Antra Grīnberga, Inese Krone
Dizains un salikums: Inese Krone
Foto: Mārcis Gaujenietis, Valdis Skudre, Kārlījs Komarovskis, Inese Krone, Artis Gustovskis, Depositphoto

Taimiņš, zutis, nēģi, vīmbas, asari

KAS DZĪVO VENTĀ?

Dolomīts neutralizē ūdens skābos savienojumus, un tā ietekmē ūdens top dzidrs kā asara un slidens kā zutis zirņos. Tam var labi redzēt cauri, vien nepiemirstiet paķert polarizējošās brilles, neuzkrītošas krāsas apgērbu un vēlmi baudīt dabu nesteidzoties. Ja ceļotājam ir patiesa vēlēšanās sajust upes dzīvības ritmu, vispirms ir jālūko samazināt savu darbošanās tempu. Vērojot upi, var rasties daudzi stāsti, ko parasti pētnieki meklē dabas liegumos.

Te tie ir, ne tālāk kā trīs kilometrus no Rātslaukuma: lašu un nēģu nārsti; lidojošās zivis vimbas un to kāzu dejas; gārņi; čurkstes; zivju dzenītis; viendienišu izlidojumi un putni, kas ar tām mielojas; ūdeles un ūdrs; sapala vai karpas mutulis upē. To visu var ieraudzīt te, vien izvēlies pareizo laiku!

Irdināšana turpinās ievziedu laikā, kad nārsto zivju brālēni nēģi un turpat blakus kāzas svin vimbas. Tāpēc arī straujteces ar oļainu grunti ir jāiekopj un jāsargā – tās dod upei dabas vērtību.

UPE – TĀ NAV TIKAI ŪDENS.

Pavēro upes grunts! Dzīvo bildi rada zāles, to puduri un tas, kā tās veido dzīvības slēptuvēs. Tās var būt kā paklājs, kā saliņas, kā straumē plīvojoša grīda. Ventas straume visspēcīgākā ir pavasaros. Smiltis, zāļu paliekas un kokus tā noparko sanesu malās un atstraumēs, tur tās veido pamatu no straujtecēm atšķirīgām dzīvotnēm.

ŪDENS VIRSMA ĽOTI LABI PARĀDA ŠĶĒRŠĻU, RELJEFA VEIDOJUMU UN CITU ZIVJU SLĒPTUVUJU ATRAŠANOS.

Iztēlojies objektu, kas rada vilni, un tiksi pie zemūdens reljefa izpratnes!

Ja esi Ventas krastā, uzliec polarizējošās brilles un labu brīdi lūkojies straumē! Sevišķu uzmanību pievērs straujumiem ar oļainu grunti – tam, ko ūdens, pāri tekot, it kā vēdeklī spiež vai glauda. Tādas straumes ir upes dzemdību nami. To sezona sākas oktobrī, kad tās pēc vasaras dīkstāves uzrušīna lašu vai taimiņu mammu spuras, veidojot berzes (Kurzemē sauktas par žvirām).

Lidaka, šaurspīju vēzis

IR BIJUŠI FEBRUĀRI, KUOS
RUMBA IR CENTIMETRUS
DESMIT – DIVDESMIT AUGSTA.

DABAS VĒROŠANA

ZIEMĀ jāmeklē ledus sasalšanas zīmējumi, straujākās vietas aizsalst vēlāk, veidojas plastiski ledus raksti. Ja ledus nav – cik augsts ir ūdens līmenis upē? Ir bijuši februāri, kuros rumba ir centimetrus desmit – divdesmit augsta. Pavēro, ko upe nes! Pat parastai plastmasas pudelei ir savs stāsts par nokļūšanu upē. Ja jūti, ka tā sūdzas, aiznes uz pareizo konteineru!

Ja ilgstoši valda stiprs sals, veidojas vižņi – daudzviet tos sauc par sogām. Vižņi spriežās, salst, veļas un dambējas. Ľoti daudzas upju vietas tie iztira un izvago pat jaudīgāk nekā palu ūdeņi.

PAVASARĪ palu maksimālo augstumu norāda ap kazenēm un citiem krasta šķēršļiem saķērušies zāļu pikuči. Atrodi tos!

Kad ūdens līmenis augsts, nīrējdīvniekiem bieži nākas sēdēt krastā ārpus drošajām slēptuvēm. Ūdens līmenim ceļoties, pret straumi ceļo migrejošas zivis. Daudzas no tām "cīlājas", maina gaisu peldpūslī vai vienkārši vingro. Iespējams, arī stumdās par labāko vietu zem saules. Vislabāk šo fitnesu vērot agros rītos.

Martā Saulainās dienās no upes izlido pirmie upes kukaiņi – strautenes. Maija beigās pēc lietus to masveidā dara lielās viendienītes (*Ephemeroptera*). Tad plunkšķ visa upe un pat kaijas un ķīri lidinoties uzlasa treknos kukaiņus, medījot lidojumā.

Parastā viendienīte

Pie rumbas lēkā zivis, straumēs medījot kukaiņus, lēkā lasēni un taimiņu jaunā paaudze. Šie jau pametuši nārsta rušekļus. Straumēs ievziedā nārsto upes nēģi, pāris nedēļas vēlāk – lēkātājas viimbas.

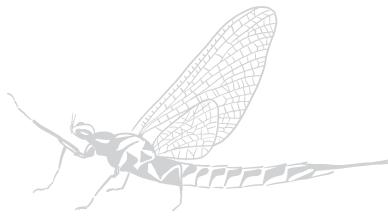
VASARĀ viss zied, aug un attīstās. Putni pieklusuši, var izmantot jauno putnu pieredzes trūkumu un pavērot to darbības tuvāk. Ūdenī plēsoņas sevi nodod ar plunkšķiem. Sapali, mežavimbas, līdakas, asari – katrs no tiem medī pa savam. Un to var pieredzēt, ja nesteidzies. Mētras Ventas malā smaržo un plaukst. Labākais laiks to ievākšanai – ne uzreiz pēc lietus. Ko vākt? To, uz ko roka sniedzas. Vienīgie izņēmumi – latvānis un velnarutks.

RUDEŅĀ tumšie vakari, lašu un taimiņu kāzas ir uzmanības centrā. Ja ir optimāls ūdens līmenis, var redzēt tās lecam. Tas parasti ir septembra beigās vai oktobrī. Rudens zelts Ventas krastos iežvel septembra beigās vai oktobra pirmajā nedēļā.

PUTNI VENTAS IELEJĀ

Ventas ieleja, īpaši posmos, kur upe aizaugusi ar vīrsūdens augāju – niedrēm, doņiem un krūmiem krastos –, ir visinteresantākā putnu vērošanai.

ŠEIT VIENUVIET VAR
SASTAPT VAIRĀKUS
DESMITUS PUTNU SUGU.
VĒROT TOS VAR AR
NEAPBRŪNOTU ACI,
NEBAIDOTIES IET PAVISAM
TUVU UPEI, JO ŠOS PUTNUS
ĪSTI IZBAIDĪT NEVAR.
IEKĀRTOJIETIES ĒRTĀK
KRĀSTĀ UN AR BINOKLI
ROKĀS, JO REDZĒT
ŠEIT IR KO!

Kāpēc šī vieta tik ļoti vilina putnus?
Pavisam vienkārši – šeit ir liela
kukaiņu, zivju un citas putnu
barības koncentrācija. Kā saka –
kur aitas, tur cirpēji.

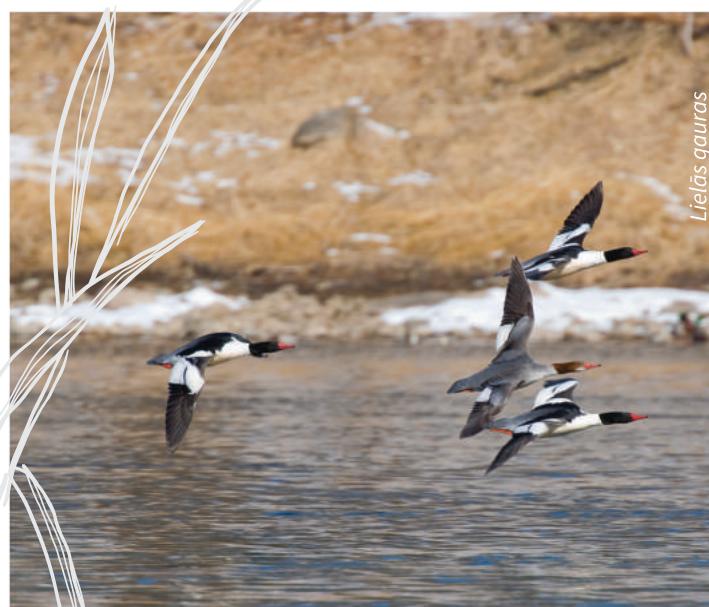
Kad upē dzīvojošajiem kukaiņiem ir izlidojums, noteikti aiz stūra parādīsies lielais ķīris, kas ir kaiju dzimtas putns. Arī citi kaiju dzimtas putni šeit apgrozās, piemēram, lielās sudrabkaijas, kas ir daudz lielākas par ķīri. Interesanti vērojams būs arī zivjēdājs – upes zīriņš, kurš zivis kēr pikējot.

Ja zivīm šeit labpatiktos dziļākas straumes, tad no putnu viedokļa ir labi, ka upe sadalīta ar doņu un niedru audzēm un ūdens ir sekls, jo šajās vietās gan gārņiem, gan stārkjiem, kas arī kēr mazās zivtīnās un vardes, ir viegli atrast barību.

Šeit sastopamas arī vairākas pīlu sugas. Parastākā pīle Latvijā ir mežapile, un tās šeit redzamas cauru gadu, laivošanas sezonā pat kopā ar pīlēniem.

Taču jāatceras – ja laivojot gadās sastapt pīlu mammu ar mazuļiem, jācenšas tos apbraukt ar iespējamī lielāku likumu: ja pīle ar pīlēniem skries pa priekšu vai laiva dzīsies tiem virsū, pīle var aizlidot, bet pīlēni paslēpties kur kurais. Pēc tam pīlu mamma visus var neatrast – kāds var noklīst un tikt ūdeles vai plēsīgo putnu nagos. Tā kā mežapiles zivis neēd, to barība ir augi. Mežapilēm nekur nav jāsteidzas, un viņas ir lēnas, bet tādas noteikti nav lielās gauras, kuras salīdzinājumā ar pīlēm ir kā ātrgaitas laivas.

Tās šim upes posmam ir ļoti tipiskas. Lielās gauru kājas aprīkotas ar pleznām, bet knābis ir zobains kā zāģis, tāpēc viņas tautā sauc par zāģu pīlēm. Tās ir ļoti labas peldētājas un nirejas. Būs interesanti redzēt, kā tās kēr zivis – bieži vien kādu brīdi šķakstinoties skrien tām pakaļ pa ūdens virsu neienirstot un tikai pēdējā brīdī ienirst un saķer zivi.

Lielās gauras

PUTNI VENTAS IELEJĀ

Ja paveiksies, redzēsiet vienu no krāšņākajiem Eiropas putniem – mazo zivju dzenīti. Tas, visticamāk, ligzdo Melnajā kolkā, jo zivju dzenīšiem patīk stāvkrasti, kuru smiltis tie rok alas – mazliet īsākas par metru. Zivju dzenītis meklē vietas upē, kur nav lielas straumes un mazās zivtiņas peld tuvu virsmai. Tas mēdz uzsēsties uz kāda pār ūdeni pārlīkuša zara vai auga un no apmēram metra augstuma ienirstot metas zivij virsū. Kad zivs noķerta, dzenītis vispirms savu medījumu nosit un tikai pēc tam apēd.

Nelielā putniņa zilais tonis nav no pigmenta, bet optiski veidojies. Tā spalva ir caurspīdīga, bet tās struktūra veidota tā, ka, laužot gaismu, mēs redzam zilo krāsu.

Upju zilspāre

Ventas krastus iecienījuši arī dziedātājputni, piemēram, niedrēs vasarās ligzdo niedru stērste, upes krastos dzied lakstīgalas un melngalvju ķauķi. Uz upes var pamanīt gan bezdelīgas, gan svīres un baltās cielavas, retu reizi arī dzeltenās cielavas vai kādus plēsīgus putnus, piemēram, zvirbuļvanagu vai vistu vanagu, kurš mēģina atrast sev barību, kas var būt arī pilēns vai cita mazāka putna bērns.

Uz upi padzerties mēdz atlidot arī pilsētas putni – vārnas un baloži. Vārnas pie viena nočiepj kādam sīkputnam olu vai salasa makšķernieku atstāto ēsmu.

* DODOTIES VĒROT
PUTNUS, NODERĒS
MĀJASLAPA WWW.PUTNI.LV,
KUR VARĒSIET
PĀRLIECINĀTIES, VAI
PAREIZI ATPAZINĀT PUTNU
DZIESMAS IZPILDĪTĀJU
DABĀ.

KĀ VEIDOJUSIES VENTA?

VENTAS SENLEJA VEIDOJUSIES,
KŪSTOT LĒDĀJAM, KURA
BIEZUMS BIJA DIVI KILOMETRI
UN VAIRĀK.

Ventas senleja veidojusies, kūstot ledājam, kura biezums bija divi kilometri un vairāk. Milzīgas dubļu un sanesu masas gāzās pār zemi ne vien no vienas pušes uz otru, bet arī no augšas uz leju. Atliek vien paurķēt ar kāju kādai peļķei noteici, lai spētu iedomāties to neticamo pārveidošanas spēku, ko sevī nes ūdens.

Ventas pamatā ir daudz senāki nogulumieži, tāpēc ieleja nav tik draudīgi plaša kā Gaujai. Pat ledāja ūdeņi dzīlāk par dolomīta grunts nespēja tikt.

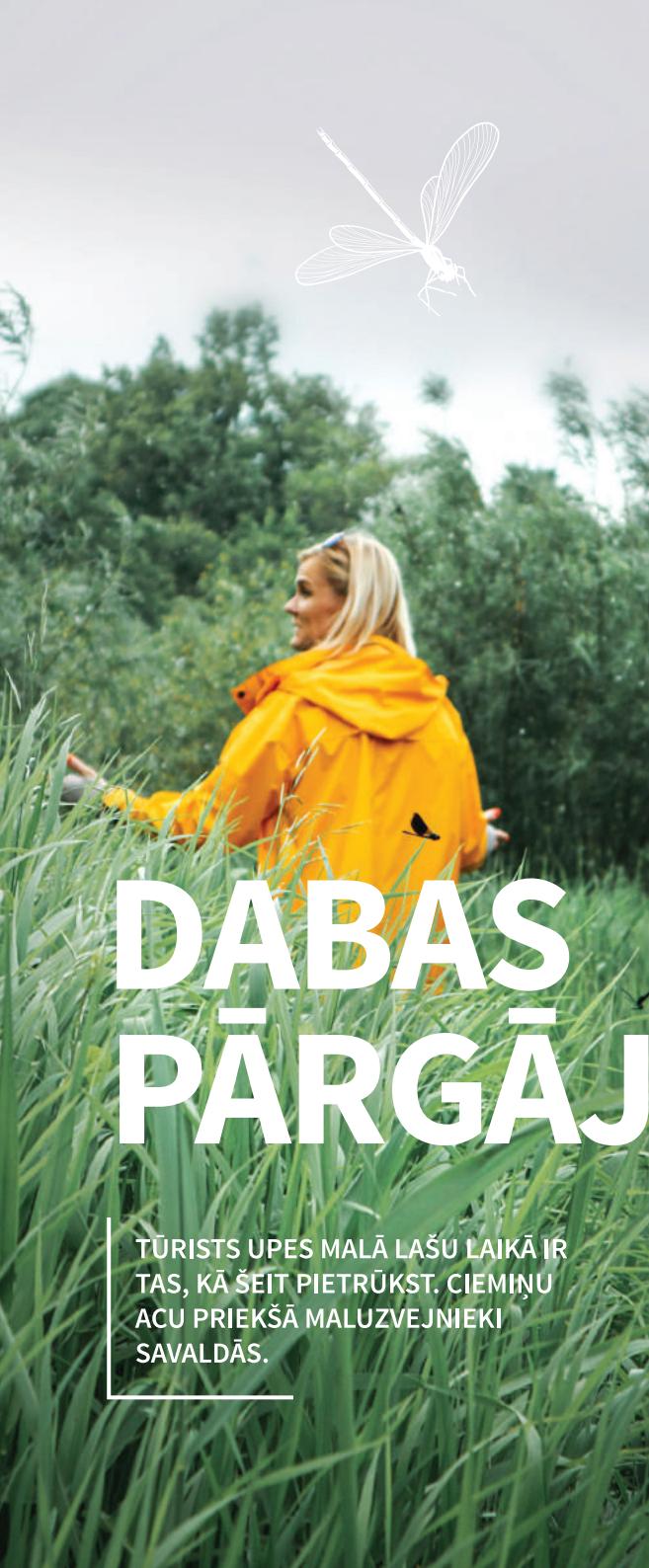
Ventai nav tik daudz atteku kā Irbei vai Ogrei. Iemesls – cietie gultnes ieži, pa kuriem ripināti lielāki un mazāki akmeņi šķūdoņa norīvētām malām. Paņemiet rokā oli no grants čupas un, pieskaroties tā gludenajām malām, padomājiet, cik daudz rīvēšanas un berzēšanas bijis nepieciešams, lai akmens šķembele norīvētos par apaļigu gabaliņu.

**LAIKOS, KAD ŠĻŪDONIS KUSA,
VEIDOJĀS DAUDZU UPES ZIVJU
IEDABA – NĀRSTOT DZEDRAJĀS
STRAUMĒS. SĀKUMĀ TAS BIJA
PAŠĀ LEDĀJU PAKĀJĒ. KAD TAS
ATKĀPĀS, CEĻU UZ NĀRSTA
VIETĀM NĀCĀS MĒROT ARVIEN
GARĀKU UN GARĀKU.**

Kušana beidzās aptuveni pirms 10 000 gadiem, bet cilvēki Latvijā sāka parādīties pirms 9 000 – 7 000 gadiem. Tad upe jau bija mainījusi tecēšanas virzienu un barojās ne vairs no ledāja, bet no gruntsūdeņu avotiem un lietiem. Lielie pārmaiņu laiki bija beigušies, un, pateicoties savai konstrukcijai, Ventas krastai bija ļoti piemēroti laivošanai, kuñošanai, koku pludināšanai, zvejošanai un pārtīcīgai dzīvošanai.

Ventas raksturu Kuldīgā veido dolomīti. Tie ir rumbā un pamatā stāvajās krasta kraujās. Ja ir uzņēmība iet lejpus rumbas, krastos var viegli atrast dolomita slāņus. Tos Venta spējusi uzlauzt. Neuzlauztie slāņi veido skaistu kāpi pa straumi lejpus tiltam. Kad ūdens dzidrs, tā labi redzama.

DABAS PĀRGĀJENI

TŪRISTS UPES MALĀ LAŠU LAIKĀ IR
TAS, KĀ ŠEIT PIETRŪKST. CIEMIŅU
ACU PRIEKŠĀ MALUZVEJNIEKI
SAVALDĀS.

PĀRGĀJIENS 5,5 KM

Džungļi pilsētā – šķiet neticami, bet pie mums to var piedzīvot! Vienā mirklī pastaigājies pa mūsdienīgi apdzīvotu vecpilsētu un malko kafiju kādā no šarmantajiem restorāniem, bet nākamajā mirklī jau esi vietā, kur daba ir noteicēja. Ja esi gatavs pakļauties dabas noteikumiem, apbrunojies ar piedzīvojumu kāri, gumijas zābakiem un dodies pārgājienā, kas būs gluži kā *National Geographic* dzīvē!

Pārgājiena sākuma punkts ir senā ķieģeļu tilta pakāje, kur gar krastu pilsētas pusē, pa straumi uz leju sāk vīties 5,5 km gara laika gaitā makšķernieku iemīta tacīja, kas aizved līdz pat Veckuldīgas pilskalnam.

Binoklis, fotoaparāts vismaz ar 200 mm objektīvu īaus ar bildēm pamatot jebkuru apgalvojumu, ko klāstīsi inspektoriem, novadpētniecības muzeja darbiniekiem, putnu draugiem vai sociālajos tīklos.

Celā nāksies pārlēkt kādam platākam grāvim, izbrist dubļu bedri un uzrāpties kalnā, tāpēc šis piedzīvojums būs piemērotāks aktīviem dabas izzinātājiem. Maršruta mērošana aizņems vismaz divas stundas.

Pārgājiena sākumā izmanto iespēju un pavero Aleksupītes ūdenskritumu no neierasta rakursa – apakšas. Kad esi ceļā, turi acis valjā, jo šeit varēsi redzēt daudz! Ja ievēro kādu neparastāku veidojumu, ir iemesls to nobildēt un aiziet uz vēstures muzeju rast atbildi. Vai daudzie pāli upē varētu būt bijusi platforma no kuģīša piestātnes, kurš kursēja no Kuldīgas uz Ventspili un atpakaļ? Katrs cilvēka veidojums upes malā ir ar savu vēsturi, tam bijis iemesls – to lūkot izstukot ir labs prāta vingrinājums.

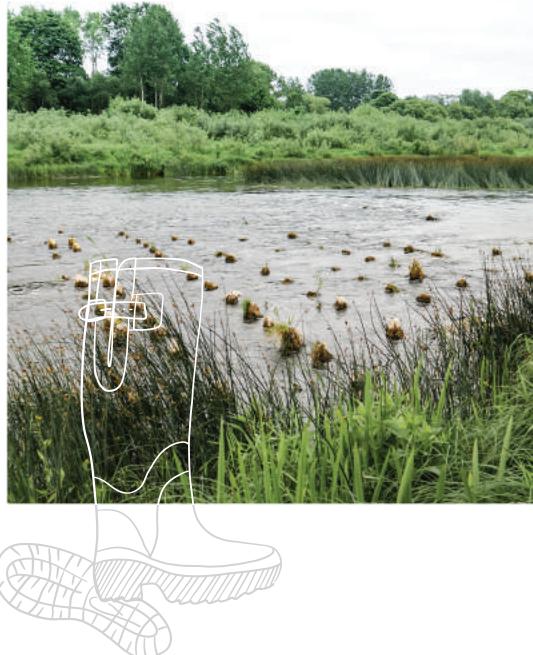
Ja gribi sajust Kurzemi, runā ar vietējiem un ar tiem, kas sastopami upes krastā. Tad bez upes dotajām izjūtām varēsi dzirdēt arī īpatnējo Kurzemes valodu.

Kad būsi tīcīs apmēram līdz puscelam, krastā sliesies Melnā kolka. Tās līkums ir vieta, kur piestāj gan laši, gan pret straumi migrējošās un no diķiem savulaik izsprukušās karpas. Latvijā nav daudz vietu, kuras ceļotājzivis no jūras – laši, taimiņi, vimbas – dala ar karpām, liņiem un brekšiem. Te tāda ir.

Šī vieta jau izsenis slavena ar lieliskām zivju bedrēm un žvirām, kur lasim un taimiņam izgrozīties, bet tā slacīta daudzu nelaikā un nelikumiģi kertu zivju asinīm. Tāpēc tūrists upes malā lašu laikā ir tas, kā šeit pietrūkst. Ciemiju acu priekšā maluzvejnieki savaldās.

Ejot uz priekšu, upē ieraudzīsi pirmo sakrauto akmeņu rindu, tad zināsi, ka esi vietā, kur agrāk darbojusies pārceltuve starp abiem Ventas krastiem.

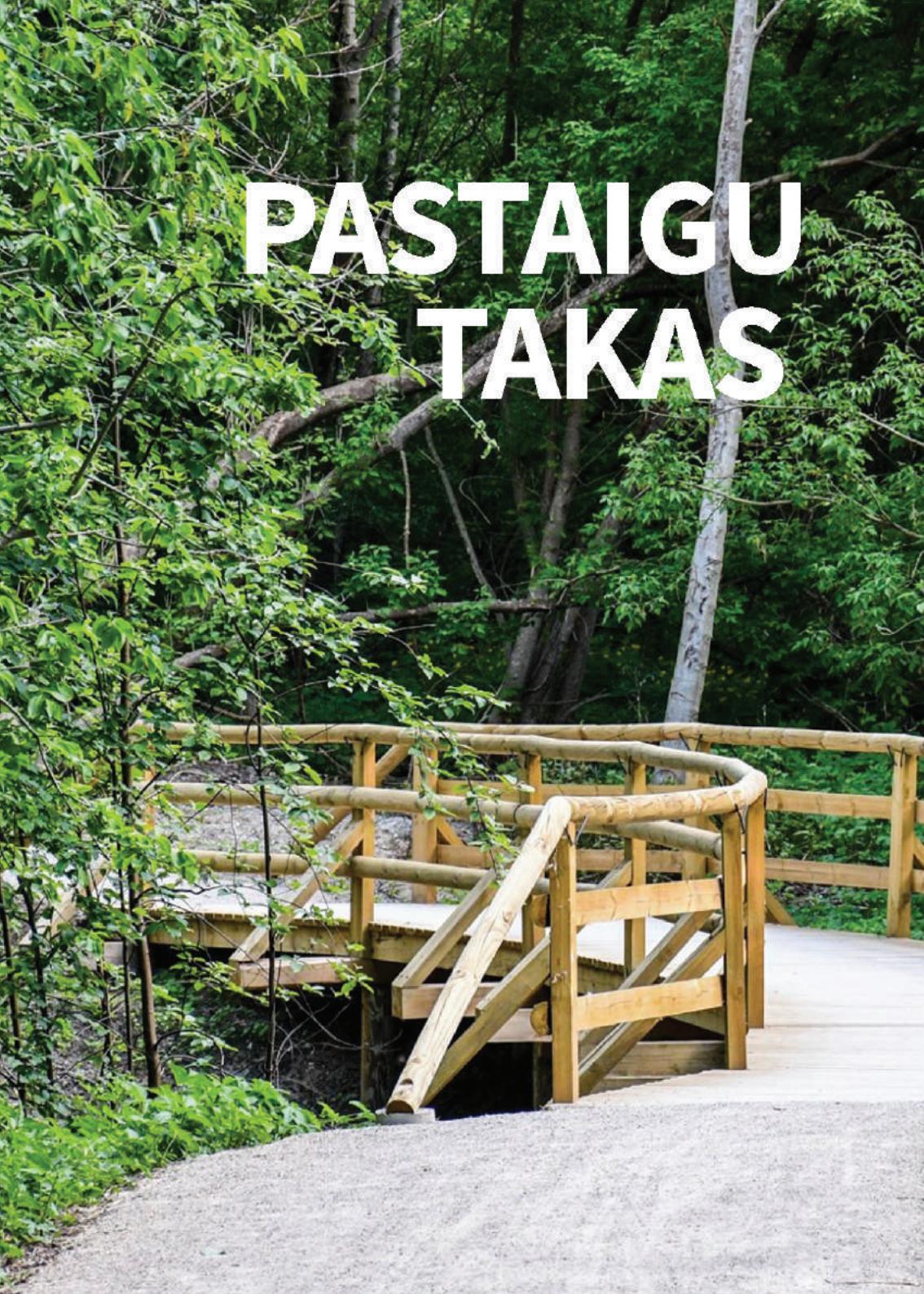
Nonākot galā, uzķāp Veckuldīgas pilskalnā, kur, pēc dažu pētnieku domām, bijis kuršu zemes Bandavas centrs. Pilskalna ziemēļu pakājē atrodas neparasti ainavisks strauts ar dzidru aukstu ūdeni.

*Ja būsi pārvērtējis savas spējas un Ventmalas taka izrādīsies par sarežģītu, nesatraucies – ik pa gabaliņam redzēsi tacīņas augšup.
Tad dodies pa tām un baudi Ventas skaistumu no stāvkrasta malas, turpinot doties uz priekšu! Arī atpakaļceļam izvēlies tacīnu, kas ved gar stāvkrasta malu, – tā ir viegli izejama, bet ne ar mazāk iespaidīgiem skatiem.

PASTAIGU TAKAS

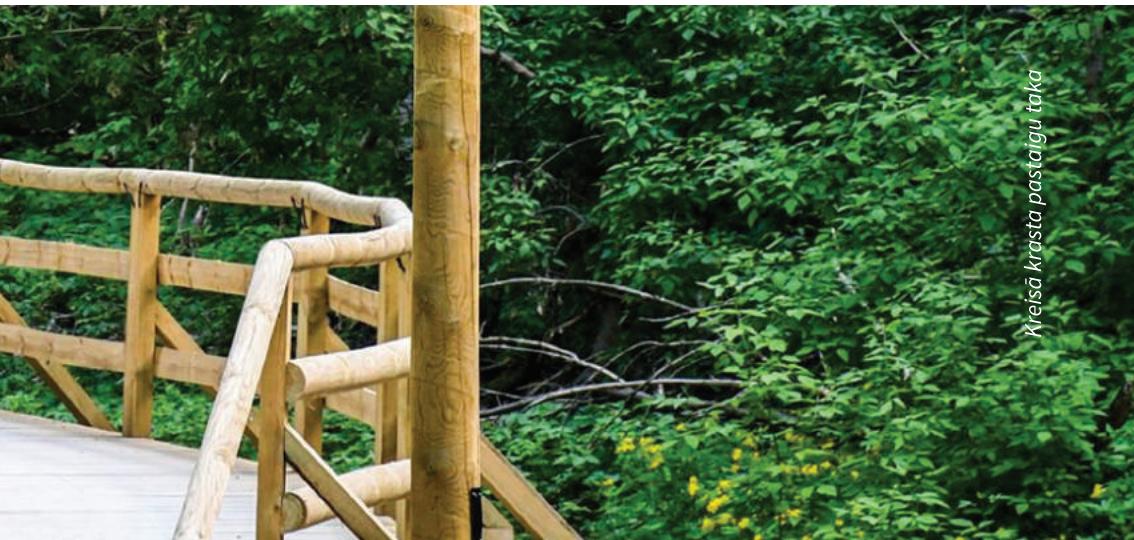

PASTAIGA 2,4 KM

Mierpilnai pastaigai vai izbraucienam ar velosipēdu noderēs 2,4 km (vienā virzienā) garā taka, kura savieno Kuldīgas seno ķieģeļu tiltu ar jauno tiltu. Tā sākas Pils ielā 8 un ved gar upes kreiso krastu, vietām atklājot skatu punktus uz Ventas ieleju. Pastaigas šeit var baudīt arī vakara stundās, jo viss posms ir izgaismots. Turklat tā ir pietiekami plata, lai pa to varētu pārvietoties un samainīties gājēji, māmiņas ar bērnu ratiņiem un cilvēki ratiņkrēslā.

PASTAIGA PĀRVENTĀ

Stipri īsāka, bet izteikti reljefaina ir Pārventas dabas taka Ventas labajā krastā. Tās sākums meklējams uzreiz aiz senā ķieģeļu tilta. Šī taka pārsteigs ar lieliskām ainavām. Kāpņu, reljefa un nogāžu dēļ takai ir ierobežota pieejamība. Dodoties pa to, nonāksiet pie Imanta Ziedoņa fonda Viegli izveidotā Kulturālā kartupeļu lauka, kur ik gadu aug kulturāli kartupeļi. Tā kā taka ir tikai 370 m gara, pastaigu iesakām turpināt, atgriežoties sākuma punktā un dodoties uz pretējo pusē apskatīt Ventas rumbu un Mārtiņsalu.

Kreisā krasta pastaigu taka

ŪDENS TŪRISMS

* LAIVOJOT VAI SUPOJOT,
ATCERIETIES UZVILKT GLĀBŠANAS
VESTI, BET BĒRNIEM LĪDZ 12 GADU
VECUMAM GLĀBŠANAS VESTE IR
OBLIGĀTA!

AR SUP DĒLI

Supošanai vispiemērotākā ir Venta no jaunā tilta līdz Mārtiņsalai. Laižoties lejā pa straumi, šo apmēram 2,5 km garo posmu bez pieturām un putnu vērošanas mērosiet aptuveni pusstundā. Izkāpšana ir Zilā karoga pludmalē, kur ir ērti izcelt SUP dēli.

LAIVOTĀJIEM

Upes labais krasts zem senā ķieģeļu tilta velvēm ir piemērota vieta, kur uzsākt piedzīvojumiem pilnu laivojumu līdz Riežupes ietekai Ventā. Šis apmēram 5 km garais upes posms ir straujš un likumots – garlaicīgi nebūs. Posmā virknējas daudzas salas un saliņas, bet upes krasti pārsteidz ar skaistiem skatiem, piemēram, pēc 2 km laivojuma jūs sasniegsiet strauju likumu, kura kreisajā krastā slejas 15 m augsta krasta krauja jeb Melnā kolka. Finiša vietu pie Ventas labā krasta Riežupes ietekas sasniegsiet apmēram pēc 1–1,5 stundām.

NOMAS

Ja pašiem savas laivas nav, Kuldigas apkārtnē ir vairākas laivu nomas, kuras jūs nodrošinās ar visu nepieciešamo:

“Mučas”

Tālr. 26132961

www.laivunoma.com

* Arī SUP dēļu noma

“Abavas brīvdienas”

Tālr. 26825352

www.laivo.lv

“Jūras laivas”

Tālr. 29464901

www.juraslaivas.lv

www.seakayak.lv

“Abavas laivas”

Tālr. 29178593

www.abavaslaivas.lv

ATPUTA VENTAS KRASTOS

DABAS SPA UN ŪDENS ATRAKCIJAS

Ventas rumba vasarās pārtop par īstu dabas ūdens parku. Šeit skan smiekli un ūdens šķaksti, kad puikas sacenšas, kurš tālāk vai akrobātiskāk ielēks no Ventas rumbas upē, bet turpat blakus var smelties mieru un relaksēties, sēzot zem rumbas krītošā ūdens, kas ir labākais dabīgais ūdens SPA, turklāt bezmaksas. Ja drosmes gana un ar līdzvaru viss kārtībā, var mēģināt pārbrist Ventas rumbu, bet, to darot, jāatceras, ka šis piedzīvojums nav drošs bērniem, turklāt uzmanīgam jābūt ikvienam, jo upe šajā vietā ir viltīga.

PELDE ZEM PLĪVOJOŠĀ ZILĀ KAROGA

Jau vairāk nekā desmit gadus Mārtiņsalā ik vasaru mastā tiek uzvilkts karogs, jo šī ir viena no Latvijas peldvietām, kurām piešķirts Zilā karoga peldvietas statuss. Pludmales glābšanas stacijas pakājē var droši baudīt ūdens priekus, laiski sauļoties krastā vai blakus esošajos aktīvās atpūtas laukumos spēlēt volejboli. Mazākie atpūtnieki te iecienījuši rotaļīties bērnu laukumos, kuriem netālu ierīkotas piknika vietas. Mārtiņsala aprīkota arī ar labierīcībām un ģērbtuvēm.

COPE

Ja, esot šeit, gribēsi izvilk kādu lomu, atceries, ka posmā no Kuldīgas vecā tilta līdz Abavas ietekai nepieciešama licence, kuru var iegādāties elektroniski www.epakalpojumi.lv, aplikācijā "Mana cope" (šeit atradīsi arī copes noteikumus) vai degvielas uzpildes stacijā "Rietumu nafta", Ganību ielā 31, Kuldīgā.

UZCEP ZIVI UN SKAITI ZVAIGZNES VIRS VENTAS

Ja dienā Mārtiņsala un Ventas rumba ir īsts dzīvības iemiesojums, tad, iestājoties tumsai, viiss apklust un klūst mierīgs. To varat izmantot un uzsliet telti nakšņošanai viesu nama "Ventas rumba" teritorijā (saimnieku tālr. 26377683) vai ģimenes un draugu lokā pagatavot noķerto zivi ugunskurā (tos Ventas ielejas teritorijā drīkst kurināt tikai tam paredzētās vietās, piemēram, Mārtiņsalā un pilskalna pakājē).

VENTAS IELEJA

DABAS LIEGUMS “VENTAS IELEJA”

Ventas ielejā koncentrētas dažādas dabas vērtības, tāpēc kopš 1957. gada teritorijai noteikts īpašs valsts aizsardzības statuss, bet kopš 1999. gada – dabas lieguma statuss. Šādi aizsardzības pasākumi nodrošina vērtīgo sugu un biotopu, kā arī teritorijai raksturīgās ainavas un tur esošo dabas un kultūras pieminekļu saglabāšanu, vienlaikus turpinot izmantot Ventas ieleju kā atpūtas vietu apmeklētājiem. Tāpēc arī šeit, tāpat kā citos dabas liegumos, jāievēro dažādi nosacījumi, piemēram, nevajadzētu cestīties iegravēt savu vārdu vai uzzīmēt kaut ko uz iežu atsegumiem, jo tas ir aizliegts. Teritorijā nedrīkst kurināt ugunkurus ārpus speciāli ierīkotām vietām, pārvietoties ar automašīnām, motocikliem un citiem motorizētiem pārvietošanās līdzekļiem ārpus ceļiem un brauktuvēm mežā.

PROJEKTS “AINAVA PILSĒTĀ” (URBANLINKS 2 LANDSCAPE – UL2L, NR. PGI04846)

Projekta vispārējais mērķis ir paplašināt zināšanas un uzlabot prasmes, izveidojot rīkus, kas ļauj izvērtēt urbāno dārzkopību, veselības veicināšanas un ekosistēmu pakalpojumus salīdzinājumā ar citiem publisko telpu izmantošanas veidiem, tādējādi pilnveidojot politiku, kas atbalsta plānus un pasākumus ilgtspējīgai dabas kapitāla izmantošanai.

Projekta partneri:

Reinzemes reģionālā padome (Vācija), Umbrijas reģionālā pārvalde (Itālija), Sari grāfistes padome (Lielbritānija), Kristianstādas pašvaldība (Zviedrija), Silēzijas parks (Polija), fonds “Schloss Dyck” (Vācija), Kuldīgas novada pašvaldība

Projekta finansējums:

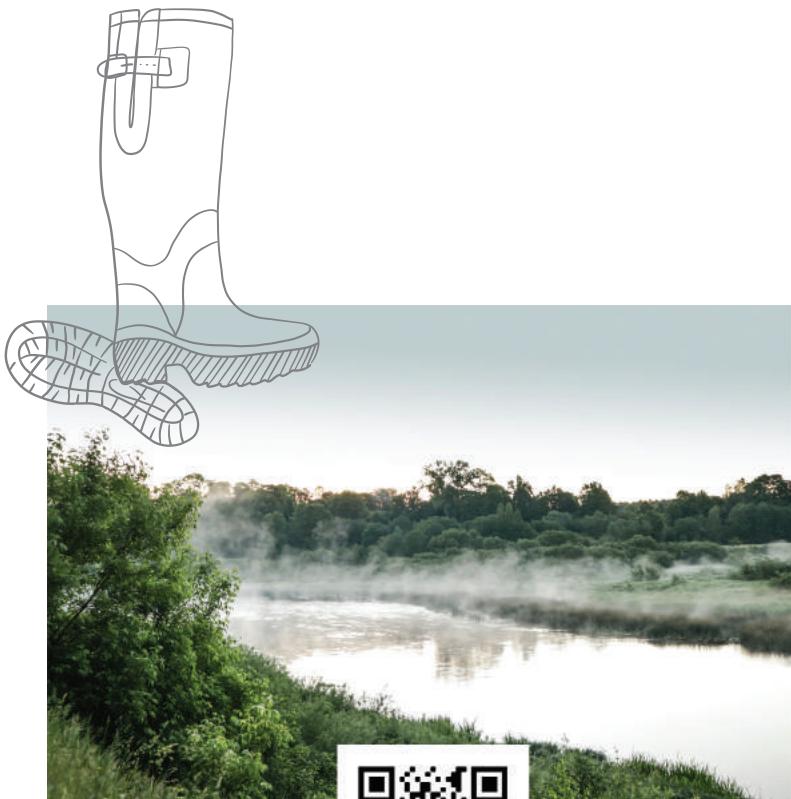
Projekta kopējais finansējums ir EUR 1 193 175.00, t.sk. ERAF finansējums EUR 1 004 903.75. Kuldīgas novada pašvaldībai pieejamais ES Programmas finansējums ir EUR 113 985.00, valsts budžeta dotācija – EUR 6705.00 un pašvaldības līdzfinansējums – EUR 13 410.00. Projekta īstenošanas laiks: 2018. gada 1. jūnijs – 2022. gada 31. maijs.

Izdevumā izmantota projektā izstrādātajā pētījumā **“Upes krasti: bioloģiskās daudzveidības, rekreācijas un plūdu draudu novēršanas pasākumu līdzsvarošana”** iegūtā informācija.

Šī informācija ir sagatavota ar Eiropas Savienības finansiālo atbalstu. Par šīs informācijas saturu pilnībā atbild Kuldīgas novada pašvaldība, un tā nekādos apstākļos nav uzskatāma par Eiropas Savienības oficiālo nostāju.

Vairāk informācijas par projektu:

www.kuldiga.lv/pasvaldiba/projekti/uzsakti
www.interregeurope.eu/ul2l

BUKLETĀ IEKLĀAUTOS UN DAUDZUS CITUS AKTĪVĀS
ATPŪTAS MARŠRUTUS KULDĪGAS APKĀRTNĒ
ATRADĪSIET, SKENĒJOT QR KODU VAI:

VISITKULDIGA.COM